

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى وَهَارُونَ، ²إِذَا كَانَ إِنْسَانٌ فِي جِلْدِ جَسَدِهِ تَائِبٌ أَوْ قُوبَاءُ أَوْ لُفْعَةٌ تَصْبِرُ فِي جِلْدِ جَسَدِهِ صَرْبَةً بَرَصَ، يُؤْتَى بِهِ إِلَى هَارُونَ الْكَاهِنِ أَوْ إِلَى أَحَدِ بَنِيهِ الْكَهَنَةِ. ³فَإِنْ رَأَى الْكَاهِنُ الصَّرْبَةَ فِي جِلْدِ الْجَسَدِ وَفِي الصَّرْبَةِ شَعْرٌ قَدْ أَيْضَ، وَمَنْطَرُ الصَّرْبَةِ أَعْمَقُ مِنْ جِلْدِ جَسَدِهِ، فَهِيَ صَرْبَةٌ بَرَصَ. فَمَتَى رَأَاهُ الْكَاهِنُ يَحْكُمُ يَتَجَاسَّتِهِ. ⁴لَكِنْ إِنْ كَانَتِ الصَّرْبَةُ لُفْعَةً بَيَضَاءَ فِي جِلْدِ جَسَدِهِ، وَلَمْ يَكُنْ مَنْطَرُهَا أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ، وَلَمْ يَبْيَضَّ شَعْرُهَا، يَخْجِرُ الْكَاهِنُ الْمَصْرُوبَ سَبْعَةَ أَيَّامٍ. ⁵فَإِنْ رَأَاهُ الْكَاهِنُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ وَإِذَا فِي عَيْنَيْهِ الصَّرْبَةُ قَدْ وَقَفَتْ، وَلَمْ تَمْتَدَّ الصَّرْبَةُ فِي الْجِلْدِ، يَخْجِرُهُ الْكَاهِنُ سَبْعَةَ أَيَّامٍ ثَانِيَةً. ⁶فَإِنْ رَأَاهُ الْكَاهِنُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ ثَانِيَةً وَإِذَا الصَّرْبَةُ كَامِدَةٌ اللَّوْنُ، وَلَمْ تَمْتَدَّ الصَّرْبَةُ فِي الْجِلْدِ، يَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِطَهَارَتِهِ. ⁷إِنَّهَا جَرَأٌ. فَيَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَكُونُ طَاهِرًا. ⁸لَكِنْ إِنْ كَانَتِ الْقُوبَاءُ تَمْتَدُّ فِي الْجِلْدِ بَعْدَ عَرْضِهِ عَلَى الْكَاهِنِ لِطَهَارَتِهِ، يُعْرَضُ عَلَى الْكَاهِنِ ثَانِيَةً. ⁹فَإِنْ رَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا الْقُوبَاءُ قَدْ امْتَدَّتْ فِي الْجِلْدِ، يَحْكُمُ الْكَاهِنُ يَتَجَاسَّتِهِ. ¹⁰إِنَّهَا بَرَصٌ. إِنْ كَانَتْ فِي إِنْسَانٍ صَرْبَةٌ بَرَصَ قِيُوتَى بِهِ إِلَى الْكَاهِنِ. ¹¹فَإِنْ رَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا فِي الْجِلْدِ تَائِبٌ أَيْضَ، قَدْ صَبَرَ الشَّعْرُ أَيْضَ وَفِي الثَّانِيَةِ وَضَحٌ مِنْ لَحْمٍ حَيٍّ، ¹²فَهُوَ بَرَصٌ مُزْمِنٌ فِي جِلْدِ جَسَدِهِ. فَيَحْكُمُ الْكَاهِنُ يَتَجَاسَّتِهِ. لَا يَخْجِرُهُ لِأَنَّهُ تَجَسَّسَ. ¹³لَكِنْ إِنْ كَانَ الْبَرَصُ قَدْ أَفْرَحَ فِي الْجِلْدِ، وَعُطِيَ الْبَرَصُ كُلُّ جِلْدِ الْمَصْرُوبِ مِنْ رَأْسِهِ إِلَى قَدَمَيْهِ حَسَبَ كُلِّ مَا تَرَاهُ عَيْنَا الْكَاهِنِ، ¹⁴وَرَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا الْبَرَصُ قَدْ عَطَى كُلَّ جِسْمِهِ، يَحْكُمُ بِطَهَارَةِ الْمَصْرُوبِ. كُلُّهُ قَدْ أَيْضَ. ¹⁵إِنَّهُ طَاهِرٌ. ¹⁶لَكِنْ يَوْمَ يُرَى فِيهِ لَحْمٌ حَيٍّ يَكُونُ تَجَسَّسًا. ¹⁷فَمَتَى رَأَى الْكَاهِنُ اللَّحْمَ الْحَيَّ يَحْكُمُ يَتَجَاسَّتِهِ. ¹⁸اللَّحْمُ الْحَيُّ تَجَسَّسَ. ¹⁹إِنَّهُ بَرَصٌ. ²⁰ثُمَّ إِنْ غَادَ اللَّحْمُ الْحَيُّ وَأَبْيَضَ يَأْتِي إِلَى الْكَاهِنِ. ²¹فَإِنْ رَأَاهُ الْكَاهِنُ وَإِذَا الصَّرْبَةُ قَدْ صَارَتْ بَيَضَاءَ، يَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِطَهَارَةِ الْمَصْرُوبِ. ²²إِنَّهُ طَاهِرٌ. ²³وَإِذَا كَانَ الْجِسْمُ فِي جِلْدِهِ دُمْلَةً قَدْ بَرِنَتْ، ²⁴وَصَارَ فِي مَوْضِعِ الدُّمْلَةِ تَائِبٌ أَيْضَ أَوْ لُفْعَةٌ بَيَضَاءَ صَارِبَةً إِلَى الْحُمْرَةِ، يُعْرَضُ عَلَى الْكَاهِنِ. ²⁵فَإِنْ رَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا مَنْطَرُهَا أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ وَقَدْ أَيْضَ شَعْرُهَا، يَحْكُمُ الْكَاهِنُ يَتَجَاسَّتِهِ. ²⁶إِنَّهَا صَرْبَةٌ بَرَصَ أَفْرَحَتْ فِي الدُّمْلَةِ. ²⁷لَكِنْ إِنْ رَأَاهَا الْكَاهِنُ وَإِذَا لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ أَيْضَ، وَلَيْسَتْ أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ، وَهِيَ كَامِدَةٌ

¹Und der HERR redete mit Mose und Aaron und sprach: ²Wenn einem Menschen an der Haut seines Fleisches etwas auffährt oder ausschlägt oder eiterweiß wird, als wollte ein Aussatz werden an der Haut seines Fleisches, soll man ihn zum Priester Aaron führen oder zu einem unter seinen Söhnen, den Priestern. ³Und wenn der Priester das Mal an der Haut des Fleisches sieht, daß die Haare in Weiß verwandelt sind und das Ansehen an dem Ort tiefer ist denn die andere Haut seines Fleisches, so ist's gewiß der Aussatz. Darum soll ihn der Priester besehen und für unrein urteilen. ⁴Wenn aber etwas eiterweiß ist an der Haut des Fleisches, und doch das Ansehen der Haut nicht tiefer denn die andere Haut des Fleisches und die Haare nicht in Weiß verwandelt sind, so soll der Priester ihn verschließen sieben Tage {~} ⁵und am siebenten Tage besehen. Ist's, daß das Mal bleibt, wie er's zuvor gesehen hat, und hat nicht weitergefressen an der Haut, ⁶so soll ihn der Priester abermals sieben Tage verschließen. Und wenn er ihn zum andermal am siebenten Tage besieht und findet, daß das Mal verschwunden ist und nicht weitergefressen hat an der Haut, so soll er ihn rein urteilen; denn es ist ein Grind. Und er soll seine Kleider waschen, so ist er rein. ⁷Wenn aber der Grind weiterfrißt in der Haut, nachdem er vom Priester besehen worden ist, ob er rein sei, und wird nun zum andernmal vom Priester besehen, ⁸wenn dann da der Priester sieht, daß der Grind weitergefressen hat in der Haut, so soll er ihn unrein urteilen; denn es ist gewiß Aussatz. ⁹Wenn ein Mal des

اللُّوْنُ، يَخْرِجُهُ الْكَاهِنُ سَبْعَةَ أَيَّامٍ.²² فَإِنْ كَانَتْ قَدِ امْتَدَّتْ فِي الْجِلْدِ يَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِنَجَاسَتِهِ. إِنَّهَا صَرْبَةٌ.²³ لَكِنْ إِنْ وَقَعَتِ اللَّمْعَةُ مَكَاتَهَا وَلَمْ تَمْتَدَّ فَهِيَ أَثَرُ الدَّمَلَةِ. فَيَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِطَهَارَتِهِ.²⁴ أَوْ إِذَا كَانَ الْجِسْمُ فِي جِلْدِهِ كَيْ تَارٍ، وَكَانَ حَيْثُ الْكَيِّ لَمْعَةٌ بَيْضَاءَ صَارِبَةً إِلَى الْحُمْرَةِ أَوْ بَيْضَاءَ،²⁵ وَرَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا الشَّعْرُ فِي اللَّمْعَةِ قَدْ ابْيَضَّ، وَمَنْظَرُهَا أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ، فَهِيَ بَرَصٌ قَدْ أَفْرَحَ فِي الْكَيِّ. فَيَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِنَجَاسَتِهِ. إِنَّهَا صَرْبَةٌ بَرَصٍ. لَكِنْ إِنْ رَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا لَيْسَ فِي اللَّمْعَةِ شَعْرٌ أَبْيَضُ، وَلَيْسَتْ أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ، وَهِيَ كَامِدَةُ اللَّوْنِ، يَخْرِجُهُ الْكَاهِنُ سَبْعَةَ أَيَّامٍ،²⁷ ثُمَّ يَرَاهُ الْكَاهِنُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ. فَإِنْ كَانَتْ قَدِ امْتَدَّتْ فِي الْجِلْدِ يَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِنَجَاسَتِهِ. إِنَّهَا صَرْبَةٌ بَرَصٍ.²⁸ لَكِنْ إِنْ وَقَعَتِ اللَّمْعَةُ مَكَاتَهَا لَمْ تَمْتَدَّ فِي الْجِلْدِ، وَكَانَتْ كَامِدَةً اللَّوْنِ فَهِيَ تَائِبٌ الْكَيِّ، فَالْكَاهِنُ يَحْكُمُ بِطَهَارَتِهِ لِأَنَّ أَثَرَ الْكَيِّ.²⁹ وَإِذَا كَانَ رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ فِيهِ صَرْبَةٌ فِي الرَّأْسِ أَوْ فِي الدَّقَنِ،³⁰ وَرَأَى الْكَاهِنُ الصَّرْبَةَ وَإِذَا مَنْظَرُهَا أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ، وَفِيهَا شَعْرٌ أَشْفَرُ دَقِيقٍ، يَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِنَجَاسَتِهِ. إِنَّهَا قَرَعٌ. بَرَصُ الرَّأْسِ أَوْ الدَّقَنِ.³¹ لَكِنْ إِذَا رَأَى الْكَاهِنُ صَرْبَةَ الْقَرَعِ وَإِذَا مَنْظَرُهَا لَيْسَ أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ، لَكِنْ لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ أَسْوَدٌ، يَخْرِجُ الْكَاهِنُ الْمَصْرُوبَ بِالْقَرَعِ سَبْعَةَ أَيَّامٍ.³² فَإِنْ رَأَى الْكَاهِنُ الصَّرْبَةَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ وَإِذَا الْقَرَعُ لَمْ يَمْتَدَّ، وَلَمْ يَكُنْ فِيهِ شَعْرٌ أَشْفَرُ، وَلَا مَنْظَرُ الْقَرَعِ أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ،³³ فَلْيَخْلُقْ. لَكِنْ لَا يَخْلُقِ الْقَرَعُ. وَيَخْرِجُ الْكَاهِنُ الْأَقْرَعَ سَبْعَةَ أَيَّامٍ ثَانِيَةً.³⁴ فَإِنْ رَأَى الْكَاهِنُ الْأَقْرَعَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ وَإِذَا الْقَرَعُ لَمْ يَمْتَدَّ فِي الْجِلْدِ، وَلَيْسَ مَنْظَرُهَا أَعْمَقُ مِنَ الْجِلْدِ، يَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِطَهَارَتِهِ، فَيَغْسِلُ ثِيَابَهُ وَيَكُونُ طَاهِرًا.³⁵ لَكِنْ إِنْ كَانَ الْقَرَعُ يَمْتَدُّ فِي الْجِلْدِ بَعْدَ الْحُكْمِ بِطَهَارَتِهِ،³⁶ وَرَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا الْقَرَعُ قَدْ امْتَدَّ فِي الْجِلْدِ، فَلَا يُقَشَّ الْكَاهِنُ عَلَى الشَّعْرِ الْأَشْفَرِ. إِنَّهُ تَجِسُّ.³⁷ لَكِنْ إِنْ وَقَفَ فِي عَيْنَيْهِ وَتَبَّتْ فِيهِ شَعْرٌ أَسْوَدٌ، فَقَدْ بَرَأَ الْقَرَعُ. إِنَّهُ طَاهِرٌ. فَيَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِطَهَارَتِهِ.³⁸ وَإِذَا كَانَ رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ فِي جِلْدِ جَسَدِهِ لَمْعٌ لَمْعٌ بَيْضُ،³⁹ وَرَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا فِي جِلْدِ جَسَدِهِ لَمْعٌ كَامِدَةُ اللَّوْنِ بَيْضَاءَ، فَذَلِكَ بَهَقٌ قَدْ أَفْرَحَ فِي الْجِلْدِ. إِنَّهُ طَاهِرٌ.⁴⁰ وَإِذَا كَانَ إِنْسَانٌ قَدْ ذَهَبَ شَعْرُ رَأْسِهِ فَهُوَ أَفْرَعٌ. إِنَّهُ طَاهِرٌ.⁴¹ وَإِنْ ذَهَبَ شَعْرُ رَأْسِهِ مِنْ جِهَةٍ وَجْهِهِ فَهُوَ أَصْلَعٌ. إِنَّهُ طَاهِرٌ.⁴² لَكِنْ إِذَا كَانَ فِي الْقَرَعَةِ أَوْ

Aussatzes an einem Menschen sein wird, den soll man zum Priester bringen.¹⁰ Wenn derselbe sieht und findet, daß Weißes aufgefahen ist an der Haut und die Haare in Weiß verwandelt und rohes Fleisch im Geschwür ist,¹¹ so ist's gewiß ein alter Aussatz in der Haut des Fleisches. Darum soll ihn der Priester unrein urteilen und nicht verschließen; denn er ist schon unrein.¹² Wenn aber der Aussatz blüht in der Haut und bedeckt die ganze Haut, von dem Haupt bis auf die Füße, alles, was dem Priester vor Augen sein mag,¹³ wenn dann der Priester besieht und findet, daß der Aussatz das ganze Fleisch bedeckt hat, so soll er denselben rein urteilen, dieweil es alles an ihm in Weiß verwandelt ist; denn er ist rein.¹⁴ Ist aber rohes Fleisch da des Tages, wenn er besehen wird, so ist er unrein.¹⁵ Und wenn der Priester das rohe Fleisch sieht, soll er ihn unrein urteilen; denn das rohe Fleisch ist unrein, und es ist gewiß Aussatz.¹⁶ Verkehrt sich aber das rohe Fleisch wieder und verwandelt sich in Weiß, so soll er zum Priester kommen.¹⁷ Und wenn der Priester besieht und findet, daß das Mal ist in Weiß verwandelt, soll er ihn rein urteilen; denn er ist rein.¹⁸ Wenn jemandes Fleisch an der Haut eine Drüse wird und wieder heilt,¹⁹ darnach an demselben Ort etwas Weißes auffährt oder rötliches Eiterweiß wird, soll er vom Priester besehen werden.²⁰ Wenn dann der Priester sieht, daß das Ansehen tiefer ist denn die andere Haut und das Haar in Weiß verwandelt, so soll er ihn unrein urteilen; denn es ist gewiß ein Aussatzmal aus der Drüse geworden.²¹ Sieht aber der Priester und

فِي الصَّلَعةِ صَرَبَةً بَيضاءَ صَارَبَةً إِلَى الحُمْرَةِ فَهُوَ بَرَصٌ مُفْرِحٌ فِي قَرَعَتِهِ أَوْ فِي صَلَغَتِهِ.⁴³ فَإِنْ رَأَاهُ الْكَاهِنُ وَإِذَا تَأْتَى الصَّرَبَةُ أَبْيَضُ صَارِبٌ إِلَى الحُمْرَةِ فِي قَرَعَتِهِ أَوْ فِي صَلَغَتِهِ، كَمَنْطَرِ الْبَرَصِ فِي جِلْدِ الْجَسَدِ، فَهُوَ إِنْسَانٌ أَبْرَصٌ. إِنَّهُ تَجِسُّ. فَيَحْكُمُ الْكَاهِنُ بِنَجَاسَتِهِ. إِنَّ صَرَبَتَهُ فِي رَأْسِهِ⁴⁵ وَالْأَبْرَصُ الَّذِي فِيهِ الصَّرَبَةُ تَكُونُ نَيْابَةً مَشْفُوقَةً، وَرَأْسُهُ يَكُونُ مَكْشُوفًا، وَيُعْطَى سَارِيَتَهُ، وَيُبَادِي، تَجِسُّ تَجِسُّ. كُلَّ الْيَّامِ الَّتِي تَكُونُ الصَّرَبَةُ فِيهِ يَكُونُ تَجِسًّا. إِنَّهُ تَجِسُّ. يُقِيمُ وَحْدَهُ. خَارِجَ المَحَلَّةِ يَكُونُ مَقَامَةً.⁴⁷ وَأَمَّا التَّوْبُ فَإِذَا كَانَ فِيهِ صَرَبَةُ بَرَصٍ، تَوْبٌ صُوفٍ أَوْ تَوْبٌ كَتَّانٍ،⁴⁸ فِي السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةِ مِنَ الصُّوفِ أَوْ الْكَتَّانِ، أَوْ فِي جِلْدٍ أَوْ فِي كُلِّ مَصْنُوعٍ مِنْ جِلْدٍ،⁴⁹ وَكَاتَبَتِ الصَّرَبَةُ صَارَبَةً إِلَى الخُصْرَِةِ أَوْ إِلَى الحُمْرَةِ فِي التَّوْبِ أَوْ فِي الْجِلْدِ، فِي السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةِ أَوْ فِي مَتَاعٍ مَا مِنْ جِلْدٍ، فَإِنَّهَا صَرَبَةُ بَرَصٍ، فَتُعْرَضُ عَلَى الْكَاهِنِ. فَيَرَى الْكَاهِنُ الصَّرَبَةَ وَيَخْجِرُ الْمَصْرُوبَ سَبْعَةَ أَيَّامٍ.⁵¹ فَمَتَى رَأَى الصَّرَبَةَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ إِذَا كَاتَبَتِ الصَّرَبَةُ قَدْ امْتَدَّتْ فِي التَّوْبِ، فِي السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةِ أَوْ فِي الْجِلْدِ مِنْ كُلِّ مَا يُصْنَعُ مِنْ جِلْدٍ لِلْعَمَلِ، فَالصَّرَبَةُ بَرَصٌ مُفْسِدٌ. إِنَّهَا تَجِسُّ. فَيُحْرِقُ التَّوْبَ أَوْ السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةَ مِنَ الصُّوفِ أَوْ الْكَتَّانِ أَوْ مَتَاعِ الْجِلْدِ الَّذِي كَاتَبَتْ فِيهِ الصَّرَبَةُ، لِأَنَّهَا بَرَصٌ مُفْسِدٌ. بِالنَّارِ يُحْرِقُ.⁵³ لَكِنْ إِنْ رَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا الصَّرَبَةُ لَمْ تَمْتَدَّ فِي التَّوْبِ فِي السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةِ أَوْ فِي مَتَاعِ الْجِلْدِ، يَأْمُرُ الْكَاهِنُ أَنْ يَغْسِلُوا مَا فِيهِ الصَّرَبَةُ، وَيَخْجِرُهُ سَبْعَةَ أَيَّامٍ تَابِتَةً.⁵⁵ فَإِنْ رَأَى الْكَاهِنُ بَعْدَ غَسْلِ الْمَصْرُوبِ وَإِذَا الصَّرَبَةُ لَمْ تُغَيَّرْ مَنْطَرَهَا، وَلَا امْتَدَّتِ الصَّرَبَةُ، فَهُوَ تَجِسُّ. بِالنَّارِ تُحْرِقُ. إِنَّهَا تُحْرَبُ فِي جُرْدَةٍ بَاطِنِهِ أَوْ طَاهِرِهِ.⁵⁶ لَكِنْ إِنْ رَأَى الْكَاهِنُ وَإِذَا الصَّرَبَةُ كَامِدَةٌ اللَّوْنِ بَعْدَ غَسْلِهِ، يُمَرِّقُهَا مِنَ التَّوْبِ أَوْ الْجِلْدِ مِنَ السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةِ. ثُمَّ إِنْ ظَهَرَتْ أَيْضًا فِي التَّوْبِ فِي السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةِ أَوْ فِي مَتَاعِ الْجِلْدِ فَهِيَ مُفْرِحَةٌ. بِالنَّارِ تُحْرِقُ مَا فِيهِ الصَّرَبَةُ.⁵⁸ وَأَمَّا التَّوْبُ، السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةُ أَوْ مَتَاعُ الْجِلْدِ الَّذِي تَغْسِلُهُ وَتَرْوُلُ مِنْهُ الصَّرَبَةُ، فَيُغْسَلُ تَابِتَةً فَيَبْطَهُرُ.⁵⁹ هَذِهِ سَرِيعَةُ صَرَبَةِ الْبَرَصِ فِي الصُّوفِ أَوْ الْكَتَّانِ فِي السَّدَى أَوْ اللَّحْمَةِ أَوْ فِي كُلِّ مَتَاعٍ مِنْ جِلْدٍ لِلْحُكْمِ بِطَهَارَتِهِ أَوْ نَجَاسَتِهِ.

findet, daß die Haare nicht weiß sind und es ist nicht tiefer denn die andere Haut und ist verschwunden, so soll er ihn sieben Tage verschließen.²² Frißt es weiter in der Haut, so soll er unrein urteilen; denn es ist gewiß ein Aussatzmal.²³ Bleibt aber das Eiterweiß also stehen und frißt nicht weiter, so ist's die Narbe von der Drüse, und der Priester soll ihn rein urteilen.²⁴ Wenn sich jemand an der Haut am Feuer brennt und das Brandmal weißrötlich oder weiß ist²⁵ und der Priester ihn besieht und findet das Haar in Weiß verwandelt an dem Brandmal und das Ansehen tiefer denn die andere Haut, so ist's gewiß Aussatz, aus dem Brandmal geworden. Darum soll ihn der Priester unrein urteilen; denn es ist ein Aussatzmal.²⁶ Sieht aber der Priester und findet, daß die Haare am Brandmal nicht in Weiß verwandelt und es nicht tiefer ist denn die andere Haut und ist dazu verschwunden, soll er ihn sieben Tage verschließen;²⁷ und am siebenten Tage soll er ihn besehen. Hat's weitergefressen an der Haut, so soll er unrein urteilen; denn es ist Aussatz.²⁸ Ist's aber gestanden an dem Brandmal und hat nicht weitergefressen an der Haut und ist dazu verschwunden, so ist's ein Geschwür des Brandmals. Und der Priester soll ihn rein urteilen; denn es ist die Narbe des Brandmals.²⁹ Wenn ein Mann oder Weib auf dem Haupt oder am Bart ein Mal hat³⁰ und der Priester das Mal besieht und findet, daß das Ansehen der Haut tiefer ist denn die andere Haut und das Haar daselbst golden und dünn, so soll er ihn unrein urteilen; denn es ist ein aussätziger Grind

des Hauptes oder des Bartes.³¹ Sieht aber der Priester, daß der Grind nicht tiefer anzusehen ist denn die andere Haut und das Haar nicht dunkel ist, soll er denselben sieben Tage verschließen.³² Und wenn er am siebenten Tage besieht und findet, daß der Grind nicht weitergefressen hat und kein goldenes Haar da ist und das Ansehen des Grindes nicht tiefer ist denn die andere Haut,³³ soll er sich scheren, doch daß er den Grind nicht beschere; und soll ihn der Priester abermals sieben Tage verschließen.³⁴ Und wenn er ihn am siebenten Tage besieht und findet, daß der Grind nicht weitergefressen hat in der Haut und das Ansehen ist nicht tiefer als die andere Haut, so soll er ihn rein sprechen, und er soll seine Kleider waschen; denn er ist rein.³⁵ Frißt aber der Grind weiter an der Haut, nachdem er rein gesprochen ist,³⁶ und der Priester besieht und findet, daß der Grind also weitergefressen hat an der Haut, so soll er nicht mehr darnach fragen, ob die Haare golden sind; denn er ist unrein.³⁷ Ist aber vor Augen der Grind stillgestanden und dunkles Haar daselbst aufgegangen, so ist der Grind heil und er rein. Darum soll ihn der Priester rein sprechen.³⁸ Wenn einem Mann oder Weib an der Haut ihres Fleisches etwas eiterweiß ist{~}³⁹ und der Priester sieht daselbst, daß das Eiterweiß schwindet, das ist ein weißer Grind, in der Haut aufgegangen, und er ist rein.⁴⁰ Wenn einem Manne die Haupthaare ausfallen, daß er kahl wird, der ist rein.⁴¹ Fallen sie ihm vorn am Haupt aus und wird eine Glatze, so ist er rein.⁴² Wird aber an der Glatze, oder wo

er kahl ist, ein weißes oder rötliches Mal, so ist ihm Aussatz an der Glatze oder am Kahlkopf aufgegangen.⁴³ Darum soll ihn der Priester besehen. Und wenn er findet, daß ein weißes oder rötliches Mal aufgelaufen an seiner Glatze oder am Kahlkopf, daß es sieht, wie sonst der Aussatz an der Haut,⁴⁴ so ist er aussätzig und unrein; und der Priester soll ihn unrein sprechen solches Mals halben auf seinem Haupt.⁴⁵ Wer nun aussätzig ist, des Kleider sollen zerrissen sein und das Haupt bloß und die Lippen verhüllt und er soll rufen: Unrein, unrein!⁴⁶ Und solange das Mal an ihm ist, soll er unrein sein, allein wohnen und seine Wohnung soll außerhalb des Lagers sein.⁴⁷ Wenn an einem Kleid ein Aussatzmal sein wird, es sei wollen oder leinen,⁴⁸ am Aufzug oder am Eintrag, es sei wollen oder leinen, oder an einem Fell oder an allem, was aus Fellen gemacht wird,⁴⁹ und wenn das Mal grünlich oder rötlich ist am Kleid oder am Fell oder am Aufzug oder am Eintrag oder an irgend einem Ding, das von Fellen gemacht ist, das ist gewiß ein Mal des Aussatzes; darum soll's der Priester besehen.⁵⁰ Und wenn er das Mal sieht, soll er's einschließen sieben Tage.⁵¹ Und wenn er am siebenten Tage sieht, daß das Mal hat weitergefressen am Kleid, am Aufzug oder am Eintrag, am Fell oder an allem, was man aus Fellen macht, so ist das Mal ein fressender Aussatz, und es ist unrein.⁵² Und man soll das Kleid verbrennen oder den Aufzug oder den Eintrag, es sei wollen oder leinen oder allerlei Fellwerk, darin solch ein Mal ist; denn es ist fressender Aussatz, und man soll es mit Feuer

verbrennen.⁵³ Wird aber der Priester sehen, daß das Mal nicht weitergefressen hat am Kleid oder am Aufzug oder am Eintrag oder an allerlei Fellwerk,⁵⁴ so soll er gebieten, daß man solches wasche, worin solches Mal ist, und soll's einschließen andere sieben Tage.⁵⁵ Und wenn der Priester sehen wird, nachdem das Mal gewaschen ist, daß das Mal nicht verwandelt ist vor seinen Augen und auch nicht weitergefressen hat, so ist's unrein, und sollst es mit Feuer verbrennen; denn es ist tief eingefressen und hat's vorn oder hinten schäbig gemacht.⁵⁶ Wenn aber der Priester sieht, daß das Mal verschwunden ist nach seinem Waschen, so soll er's abreißen vom Kleid, vom Fell, vom Aufzug oder vom Eintrag.⁵⁷ Wird's aber noch gesehen am Kleid, am Aufzug, am Eintrag oder allerlei Fellwerk, so ist's ein Aussatzmal, und sollst das mit Feuer verbrennen, worin solch Mal ist.⁵⁸ Das Kleid aber oder der Aufzug oder Eintrag oder allerlei Fellwerk, das gewaschen und von dem das Mal entfernt ist, soll man zum andernmal waschen, so ist's rein.⁵⁹ Das ist das Gesetz über die Male des Aussatzes an Kleidern, sie seien wollen oder leinen, am Aufzug und am Eintrag und allerlei Fellwerk, rein oder unrein zu sprechen.